

פרשת נשא

מאמר ברכת כהנים

(א) וידבר ה' כו', כה תברכו. ת"ח, כיון דש"ץ * סיים צלותיה, ואתא לברכא ברכתא דכהני, אצטריך ודאי לכוונא ברעותא דלבא, לברכא ליה לעמא קדישא. די בעובדא ובמילולא, קשיר קשורא דייחודא. וישתכח דעל ידיה מתברכין עילאין ותתאין.

(ב) וכדין בעי ליה ש"ץ למימר, יברכך ה' כלפי ההיכל. וישמרך, לאסתכלא לסטרא דימינא דיליה, לאמשכא חוטא דחסד על עמא קדישא בקדמיתא. ולבתר יאר ה', כלפי ההיכל. פניו אליך ויחנך, ויסתכל לסטרא דשמאלא דיליה, לייחדא בימינא. בגין דמקורא דברכתא מסטרא דימינא הוא. וכדין כל סטרא דשמאלא אסתלק, ולא הוייא נזקא כלל. וכדין, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום, ודא הוא צלותא שלים.

(ג) ווי ליה, למאן דאתא למפתי למאריה, בלבא רחיקא, ולא ברעותא

חלופי גרסאות

א ה"ג בדפוס קראקא נ"א עביד (חינצ'א).

מסורת הזהר

(א) (במדבר ו) יתרו רסא.

ברכת כהנים

הסולם

מאמר

חוט של חסד תחילה על העם הקדוש. ואח"כ יאמר, יאר ה', כשפניו כלפי ההיכל. פניו אליך ויחנך, יסתכל לצד שמאל שלו כדי ליחדו בימין, משום שמקור הברכה היא לצד ימין, שהוא חסד, ואז, כשהשמאל מתיחד בימין מסתלק כל הצד השמאלי, דהיינו הדינים, ולא יהיה נזק כלל. ואז, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. וזו היא תפלה שלמה.

(ג) ווי ליה למאן וכו': אוי לו למי שבא לפתות את אדונו בלב רחוק ולא ברצון שלם

(א) וידבר ה' וגו' כה תברכו: בוא וראה, כיון ששליח הצבור גמר תפלתו, ובא לברך ברכת כהנים, הוא צריך ודאי לכוון ברצון הלב, לברך את העם הקדוש. כי במעשה ובדבור הוא קושר קשר היחוד, ויהיה גמצא, שעל ידו מתברכים העליונים והתחתונים.

(ב) וכדין בעי ליה וכו': ואז צריך שליח הצבור לומר, יברכך ה', כשפניו כלפי ההיכל. וישמרך, יסתכל לצד ימינו, להמשיך (דפו"י דף ג' ט"א)

שלימתא, כמד"א, a ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו. ודא הוא שליחא דציבורא, דיסתכל בקדמיתא בסטרא דשמאלא דיליה, בגין דיתעורר סטרא דדינא בקדמיתא, ועל ידיה הוי פירודא, ולא קישורא. (ד) דיחודא דצלותא וברכתא, תלייא בדיבורא ובמילולא דפומא, וכולא תלייא בעיקרא דעובדא. ומאן דלא ידע עיקרא דעובדא, לאו עבידתיה עבודה. ואי פגים עובדא ב מילולא, לא אשכח אתר לשרייתא ביה ברכתא. ולאן איהו צלותיה צלותא. ואתפגים ההוא בר נש לעילא ותתא. ווי לההוא ב"נ דפגים , צלותיה פולחנא דמאריה. עליה כתיב, a כי תבאו לראות כו', רמוס חצרי לא תוסיפו הביא וגו', לא אוכל און ועצרה. ד

חלופי גרסאות

מסורת הוהר

(ב) (תהלים עח) בא יח. ג) (ישעיה א) בשלח רעה. ב) נ"א ומילולא (דפוסים ראשונים). ג) נ"א צלותא (דפוסים ראשונים). ד) נ"א מוסיף גם כי תרכו תפלה איננו שומע הוא בעובדא ובמילולא תליא מלתא (מונקאטש במרובעים).

ברכת כהנים

הסולם

מאמר

שלם. כש"א ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם לא נכון עמו. וזה נאמר, על שליח צבור המסתכל תחילה לצד השמאל שלו, כדי שיתעורר צד הדין מתחילה, ועל ידי שליח צבור זה, נעשה פרוד ולא קשר. (ד) דיחודא דצלותא וברכתא וכר': כי היחוד של התפלה והברכה תלויים בדיבור (דפוס"י דף ג' ס"א) סליק פרשת נשא